

Formanden: Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om ændring af lov om vurdering af landets faste ejendomme.

(Lovforslaget (nr. 167) findes i tillæg A. sp. 2253, fremsættelsen i tidenden sp. 3943).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Chr Rasmussen: Da mit partis ordfører i denne sag, hr. Carl Petersen, er forhindret i at være til stede, skal jeg gøre et par enkelte bemærkninger.

Dette lovforslag er jo en naturlig konsekvens af de landbrugslove, som vi skal behandle i den kommende uge — stort set da. Der er ganske vist foreslået en lille ændring i § 7 i vurderingsloven, som omfatter bygninger og arealer i Københavns Frihavn, hvad man vel næppe kan kæde sammen med landbrugsejendomme, men dette spørgsmål er så lille.

Som jeg har nævnt, er det kun et lille lovforslag, der berører landbrugsejendomme, og der var måske derfor ikke megen mening i, at det gik i udvalg. Der er dog alligevel enkelte ting, som jeg har hæftet mig ved og har haft lidt betænkelighed ved, nemlig den foreslåede ændring af lovens § 8, stk. 2, hvorefter arealer, som er frastykket en landbrugsejendom efter den 1. september 1960, fortsat kan begæres selvstændigt vurderet. Det er vel et spørgsmål, om der ikke bør sættes en begrænsning for, hvor længe sådanne arealer kan begæres selvstændigt vurderet. Selv om det vel ikke drejer sig om mange tilfælde, er der jo frastykket arealer, som stadig er i den samme ejers besiddelse, og det kan vel i høj grad diskuteres, i hvor lang tid det skal have lov til at gå på den måde. I visse tilfælde, hvor det drejer sig om engareal eller landbrugsarealer, som er mindre gode i øjeblikket, kan der jo også ske en ændring i kraft af de andre love, vi behandler,

landvindingsloven og grundforbedringsloven, hvorved denne jord bliver betydeligt forbedret til landbrugsmæssig drift. Det er jo et spørgsmål, om der ikke bør sættes en tidsfrist ind med hensyn til, hvor lang tid sådanne arealer kan vurderes selvstændigt.

Jeg har ikke flere bemærkninger at gøre til dette lovforslag, men skal på mit partis vegne anbefale det til velvillig behandling.

Jacob Sørensen: Om de foreslåede ændringer kan man vel i almindelighed sige, at de jo i høj grad er tilknyttet landbrugslovene, som vi skal behandle ret snart. Man kan vel sige, at det havde været mere naturligt, om vi havde haft landbrugslovene først og så tog disse spørgsmål op senere. Nu er dette imidlertid første behandling, så det sker der jo ikke noget ved.

Reglerne, der bliver fastsat i landbrugslovene, skal naturligvis føres ud i livet, og hvis der sker sådanne ændringer, at det er nødvendigt at foretage ændringer i vurderingsloven, må vi jo acceptere det. Vurderingslovens opgave er jo at sørge for, at det, der er nedfældet bl. a. i landbrugslovene, kan gennemføres.

Hvad angår de foreslåede ændringer, kan vi hilse den første, der drejer sig om at vurdere ejendomme på grundlag af en foreløbig kendelse om jordfordeling, med tilfredshed. Den bestående ordning har voldt mange vanskeligheder alene af den grund, at jordfordelingsprojekterne undertiden er til bearbejdning i meget lang tid. Der går ofte adskillige år fra det tidspunkt, hvor den egentlige jordfordeling foregår, og til tinglysningen af adkomsten finder sted, og det vil være særdeles hensigtsmæssigt, om vi kan få ejendomsskatterne rigtigt fordelt på et tidligere tidspunkt end hidtil.

Til de andre spørgsmål vedrørende landbruget skal jeg ikke sige så meget, fordi det som indledningsvis sagt er noget, der nedfældes i landbrugslovgivningen. Om man skal gå så kategorisk til værks at sige, at et landbrugsareal under ingen omstændigheder kan vurderes selvstændigt, medmindre det er lovmæssigt fraskilt, kan vi vel overveje. Jeg nærer jo ikke de samme betænkeligheder over for den frie jord, som hr. Chr. Rasmussen gør, men det er vel ikke noget nyt.

[Jacob Sørensen.]

Det er interessant at se den foreslåede ændring, der angår Københavns Frihavns område. Jeg har lagt mærke til finansministerens bemærkninger ved fremsættelsen, hvor han siger, at da disse bygninger og grunde ikke tjener som skattegrundlag på noget punkt, er der ingen grund til at foretage nogen vurdering af disse ejendomme. Deri er jeg da helt enig, men jeg vil så også pege på, at vi har tusinder af sådanne ejendomme landet over, som vi måske kunne spare vurderingsbesværet ved. Jeg tænker her først og fremmest på de kommunale ejendomme, specielt de kommunale skoler, hvor vi jo stadig væk foretager en vurdering, som vi efter min opfattelse i de fleste tilfælde godt kunne undvære. Hvis en ejendom skal overgå fra kommunal til privat besiddelse, kan man altid foranstalte den nødvendige vurdering, så nogen vanskelighed ville man næppe komme i. Vor administration vokser jo på alle punkter, og hvis der er et sted, hvor man kan skære en lille bitte smule væk, synes jeg, man bør benytte lejligheden til det. Jeg håber, vi kan få lejlighed til at drøfte det og overveje det i det kommende udvalgsarbejde. I øvrigt vil venstre medvirke til et sagligt godt arbejde i udvalget.

H. C. Toft: Det lovforslag, der her foreligger fra finansministeren, er en konsekvens af de forslag om ændringer i landbrugslovene, som landbrugsministeren har fremsat. Som tidligere ordførere har sagt, må det være rigtigt at henvise dette lovforslag til et udvalg, selv om man ikke har særlige indvendinger imod det, idet det jo kan forløbe sådan, at hvis der sker ændringer under behandlingen af landbrugsministerens lovforslag, kan det let få konsekvenser også for denne lovgivning her. Derfor kan jeg tilsige, at vi er parat til en velvillig udvalgsbehandling. Om lovforslaget kan gennemføres, som det foreligger her, mener jeg vil være afhængigt af, om de forslag, som landbrugsministeren har fremsat, gennemføres i den form, hvori ministeren har fremsat dem.

A. C. Normann: Det må også efter det radikale venstres opfattelse være en rimelig ting, at man indfører en bestemmelse i vurderingsloven, der hindrer, at arealer

unddrages landbrugspligten ved, at de begæres særskilt vurderet. Og selv om forslaget er en konsekvens af fremsættelsen af landbrugslovene, er det for mig et spørgsmål, som vi vel kan få lejlighed til at drøfte i udvalget, om der ikke kunne være rimelighed i at gennemføre dette lovforslag uanset jordlovenes skæbne.

Det radikale venstre kan anbefale de øvrige ændringers vedtagelse; det gælder både ønsket om, at en jordfordelingskendelse skal kunne anerkendes som omvurderingsgrund, og ønsket om, at de ikke-beskatningspligtige frihavnsarealer ikke mere skal vurderes.

Morten Lange: Jeg har ikke nogen særlige bemærkninger til denne lille tekniske lovændring, som jo er en konsekvens af andre ting, en ejendommelig blanding af lovgivning vedrørende Københavns Frihavn og de frie landbrugsarealer.

Det eneste punkt, som jeg synes indeholder politisk stof, er spørgsmålet om fraskilte landbrugsarealers eventuelt særskilte vurdering. Jeg synes, det er et punkt, som vi har grund til at se på i forbindelse med de landbrugslove, vi skal diskutere inden så længe. Det er muligt, at man kommer frem til helt nye vurderinger af en række af disse problemer, men jeg har i hvert fald på nuværende tidspunkt ikke nogen indvendinger imod disse forslag, medmindre vi skal se på dem i en meget større sammenhæng i forbindelse med de landbrugslove, hvis behandling vi jo har udskudt til efter påske.

Bækgaard: De uafhængige kan give tilslutning til lovforslaget. Ligesom tidligere ordførere er vi især tilfreds med lovforslagets § 1, nr. 1, der muliggør vurdering af ejendomme, der omfattes af en foreløbig kendelse om jordfordeling, fordi det kan modvirke, at der ikke betales selvstændig skat af den jord, der for længst er solgt til en anden ejer. En hurtigere vurdering her vil ikke alene glæde sælger og køber, men også landinspektører og sagførere, som har med de ting at gøre.

Vi kan altså anbefale lovforslaget.

Finansministeren (Henry Grünbaum): Jeg takker for den velvillige modtagelse og skal i øvrigt ikke knytte særlige bemærkninger

[Finansministeren.]

hertil. De foreslåede ændringer er jo, som det er sagt, konsekvenser af de lovforslag, der er fremsat om ændringer i landbrugslovgivningen, og det er helt naturligt, at man behandler det foreliggende lovforslag i sammenhæng med dem og ser, hvad der kommer ud af dem, inden man tager endelig stilling til disse ting.

Jeg vil give tilsagn om, at vi i ministeriet ved udvalgsarbejdet vil være med til at se på de spørgsmål, som hr. Jacob Sørensen rejste.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden: Efter de faldne udtalelser foreslår jeg, at lovforslaget henvises til et udvalg på 17 medlemmer. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om ændring i lov om sømandsskat.

(Lovforslaget (nr. 151) findes i tillæg A. sp. 1901, fremsættelsen i tidenden sp. 3912).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Peter Nielsen: De foreslåede ændringer i sømandsskatte-loven er nærmest af praktisk og teknisk karakter, og jeg kan anbefale dem alle. At det faste fradrag bliver ajourført, er jo en naturlig foranstaltning og ligeså, at partsredere ikke undergives sømandsskatte-loven, idet deres indtægter som sømænd og egentlige ejere af skibet ikke nemt kan adskilles. Også bestemmelsen om, at de, der er under uddannelse på skoler o. lign., kan blive under sømandsskatte-loven, er en rent praktisk foranstaltning.

Da lovforslaget blev fremsat den 11. marts i år, var man ikke helt klar over, hvordan udskrivningslovens skalaer ville blive. De er jo uændrede, og der vil næppe være grund til at ændre sømandsskatteskalaerne, når udskrivningsskalaerne for os i land er uændrede.

Jeg anbefaler altså de foreslåede ændringer.

Foged: Ja, jeg har ikke mange bemærkninger til lovforslaget. Også vi kan som helhed anbefale; der er dog visse ting, vi måske kunne ønske at få yderligere undersøgt.

Jeg husker, at i fjor var der i bladet Navigatøren en artikel, der gav udtryk for, at sømændene gennem den kildeskatteordning, der gælder for dem, var hårdere beskattet end dem, der var i land; derfor vil jeg bede ministeren om at fremskaffe materiale — hvis det nu efter et års forløb eventuelt er udarbejdet — der kan bevise eller modbevise denne påstand. Det kan være interessant for os, der jo er stærkt interesseret i drøftelserne omkring spørgsmålet om kildeskat, at få at vide, hvordan ordningen fungerer i almindelighed.

Jeg ser i lovforslaget, at kildeskatteordningen er vanskelig at administrere, når lønmodtageren har andet erhverv. Dette lovforslag trækker jo netop de folk ud af ordningen, som arbejder om bord på eget skib og er partsredere. Så snart der er tale om en sammenblanding af lønmodtagerindkomst og indkomst ved eget erhverv, er det tilsyneladende ikke så nemt at administrere kildeskatten, og derfor vil jeg gerne have problemerne belyst også på det område.

Så er der denne forhøjelse af standardfradraget fra 300 kr. månedlig til 340 kr. månedlig for forsørgere, der er begrundet med gennemførte ændringer i renteforsikringsloven og også med en stigning, der har været i sømændenes udgifter til faglige sammenslutninger. Disse to begrundelser vil jeg gerne have nærmere gjort op, så